

21. august 2020

EM 2020/54

Jeg fremsætter hermed følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge forslag til ændring af gældende folkeskolelov¹, således at der i hver folkeskole i byerne fremover skal ansættes minimum en socialrådgiver eller ressourceperson. Ansættelsen skal sikre, at børn med behov herfor får optimale muligheder for at få italesat og hjælp til at løse eventuelle problemer, der ikke relaterer sig direkte til selve skolen.

(Medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokratesne)

Begrundelse

Børn kan have mange problemer. Nogle har problemer med forældre, andre bliver mobbet og atter andre har problemer med deres lærere. Fælles for problemerne er, at det kan være lidt svært at tale om. Selv børn fra velfungerende hjem kan i månedsvis skjule, at de eksempelvis bliver mobbet i skolen.

For Demokratesne har børns trivsel absolut førsteprioritet. En tryk og velfungerende barndom er alfa og omega for en god uddannelse og et godt liv. Derfor er det vigtigt, at vi giver vores børn alle muligheder for at få hjælp til at løse deres problemer. I dag er det op til den enkelte kommune selv at vurdere, om de vil ansætte en socialrådgiver/ressourceperson på en skole. Hos Demokratesne mener vi, at vedkommende har så stort et potentiale for at skabe forbedringer for elevernes trivsel og dermed læring, at det skal være et lovkrav.

Socialforvaltningerne i kommunerne har nok at se til, og vi må nok også erkende, at det ikke er ret mange børn, der på eget initiativ opsøger en socialrådgiver på kommunen. Derfor er det vigtigt, at vi som politikere sørger for, at socialrådgiverne eller en anden form for faglig kompetent ressourceperson kommer til børnene i stedet for omvendt.

Det er vores opfattelse, at mange problemer og udfordringer kan blive løst, såfremt vi skaber bedre rammer for, hvordan børn kan få hjælp.

Det eneste sted, hvor vi kan være nogenlunde sikre på, at alle børn opholder sig hver dag er i skolen. Derfor er folkeskolen det ideelle sted at sørge for, at børn har adgang til en socialrådgiver eller en anden fagligt og socialt kompetent ressourceperson. I den forbindelse er det vigtigt at forholde sig til, at der er mangel på uddannede socialrådgivere – derfor bruger jeg udtrykket ressourceperson. Dette kan dække over lærere, pædagoger, sygeplejerske eller lignende faggrupper, der har erfaringer og kompetencer i forhold til at arbejde med børn, der har det svært.

Demokratesne er af den opfattelse, at det beskrevne tiltag kan medvirke til at få børns sociale problemer op til overfladen, ligesom det kan hjælpe dem til at gennemføre folkeskolen med et bedre resultat. En ansat

¹ Inatsisartut lov nr. 15 af 3. december 2012 om folkeskolen med senere ændringer

socialrådgiver eller lignende ressourceperson vil også kunne opdage problemer i grupper, såsom mobning, snifning, butikstyverier med videre.

Det siger næsten sig selv, at den pågældende person skal samarbejde tæt med socialforvaltningerne i kommunerne. Vi mener, at en gennemførelse af nærværende forslag vil gøre det nemmere at udfærdige og effektuere en plan for det enkelte barn og den nærmeste familie. Hvis det offentlige skal hjælpe det enkelte barn med at få en god og tryk barndom er det en uomtvistelig forudsætning, at kendskabet til barnets problemer og liv i øvrigt er så godt som overhovedet muligt. En socialrådgiver/ressourceperson på skolen kan blive en vigtig faktor i denne proces.

Demokraatit håber på bred opbakning til dette forslag fra Naalakkersuisut og fra partierne her i Inatsisartut.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der vil være lønomkostninger forbundet med forslaget. Det antages, at løn med videre antager 500.000 kroner pr. socialrådgiver. Med 24 byskoler giver det en årlig samlet udgift på 12 millioner kroner for kommunerne, dog har enkelte skoler allerede i dag en socialrådgivernormering, hvormed konsekvenserne af forslaget kan blive nedbragt med det pågældende årsværk

Herudover anslås arbejdet med at udarbejde forslag til ændring af folkeskoleloven at svare til ca. ½ AC-årsværk, dvs. 250.000 kr. Disse ressourcer kan dog givetvis nedbringes, såfremt ændringen medtages i eventuelle ændringer på baggrund af det pågående reformarbejde på uddannelsesområdet.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Ingen

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Ingen